

ΑΙΜ. ΒΕΑΚΗ : «7 000.000 εισόδημα» (Θίασος Κυβέλης).—Δὲν εἶμαστε μόνο θαυμαστὲς τοῦ μεγάλου ταλέντου τοῦ Βεάκη (τοῦ Βεάκη ἠθοποιοῦ) ἐμεῖς ποὺ δὲ χάσαμε τὴν εὐκαιρία νὰ τονίσουμε ὅτι ἀνάμεσα στοὺς ἑξ-ἑπτὰ πρώτους τεχνίτες τῆς Εὐρώπης ἓνας εἶναι κι' ὁ Βεάκης. Θαυμαστὲς—καὶ μ' ὄλο του τὸ δίκιο—ὁ Βεάκης ἔχει πολλοὺς. Εἶμαστε εἰλικρινεῖς του φίλοι. Γι' αὐτὸ θὰ τὸ θεωρούσαμε κατώτερο τοῦ ἑαυτοῦ μας, καὶ ἀνάξιο τοῦ φίλου μας, ἂν τοῦ κρύβαμε ὠρισμένα πράματα.

Πήγαμε στὴν παράσταση τοῦ ἔργου του, μὲ τὴν ἐλπίδα καὶ μὲ τὴ λαχτάρα νὰ παραβρεθοῦμε, καὶ νὰ συντελέσουμε στὸ θρίαμβο τοῦ Βεάκη συγγραφέα. Τὸ πολὺ πολὺ ποὺ μπορούσε νὰ φοβηθοῦμε, εἶτανε τὸ νὰ μὴ λάβει χώραν ὁ θρίαμβος αὐτὸς ἐξ αἰτίας μιᾶ πλέρια ἀποτυχία, ἓνα ἀλοκληρωτικὸ πέσιμο.

Εἶπαμε : "Ἡ θὰ εἶναι κάτι μεγάλο αὐτὸ ποὺ ἔγραψε ὁ Βεάκης ἢ θὰ εἶναι κάτι τὸ ἀποτυχημένο. Μὰ τί κρίμα ! Τὰ «7.000.000» δὲν εἶταν οὔτε τὸ ἓνα, οὔτε τὸ ἄλλο. Δυστυχῶς, δὲν εἶταν οὔτε ἓνα ἀποτυχημένο ἔργο. Εἶταν ἀπλούστατα ἓνα κοινὸ κοινότατο μέτριο πρᾶμα. Ἄνούσιο, κι' ἀνάξιο ἀκόμη νὰ γίνεи κἄν λόγος ἂν δὲν ἔφερνε τὴ μεγάλη ὑπογραφή. Μὰ εἶταν καὶ κάτι χειρότερο ἀκόμη. Μᾶς παρουσίασε ἓνα νέο Βεάκη, μὲ δυὸ τουλάχιστο πλευρὲς τέλεια ἄγνωστες σ' ἐμᾶς. "Ἐνα Βεάκη βουλευαρδιέρο βιομήχανο τοῦ χειρότερου εἴδους, ἓνα Βεάκη δίχως καμμιά συναισθήση τοῦ ἑαυτοῦ του, ἓνα Βεάκη.—μὰ ὄχι ! ἀρνιοῦμαι νὰ τὸ πιστέψω κι' ὁ ἴδιος πὼς θὰ μπορούσε ὁ Βεάκης νὰ βγεῖ τσαρλατάνος !..—καὶ δεύτερο ἓνα Βεάκη ὀπισθοδρομημένο καὶ ἀντιδραστικὸ ἢ τουλάχιστο τόσο ἄμαθο ἀπὸ τὰ κοινωνικὰ ζητήματα ὥστε ἀπὸ παρεξήγησι σὲ παρεξήγησι νὰ πέφτει στὴν ἀντίδραση.

Δὲ θὰ μιλήσουμε βέβαια γιὰ τὶς γλυκανάλατες λυρικὲς τираδες ποὺ ἀμολάει πότε τὸ ἓνα πότε τ'

ἄλλο ἀπὸ τὰ ψεύτικα ἐκεῖνα πρόσωπα ποῦ κινουῦνται
στὴ σκηνή—ἄνθρωποι προωρισμένοι θαρρεῖς ἀπὸ κα-
ταβολὴ κόσμου νὰ εἶναι καλοὶ ἢ κακοί. Κ' ἓνας
κόσμος χωρισμένος σὲ καλοκάγαθους καὶ μὴ καλο-
κάγαθους τύπους, δίχως κανένα αἰτιολογικὸ τῆς κα-
λοσύνης τους ἢ τῆς κακίας τους. Σ' αὐτὰ ὅλα, δὲν
ἀξίζει ὁ κόπος νὰ σταθεῖ κανεὶς. Στεκόμαστε ὁμοῦς σ'
ἓνα ἄλλο γεγονὸς: Μὲ τὸν ἀκαταλόγιστο ἐκεῖνο
τύπο τοῦ ἀστοῦ χρηματιστῆ, ὁ Βεᾶκης θὰ νόμισε ἴσως
δτι κάνει κοινωνικὴ σάτυρα. Τὶ τρομερὴ παρεξή-
γηση! Εἶναι τέτοιοι καὶ χειρότεροι οἱ ἀστοὶ καὶ οἱ
χρηματιστές. Μὰ δὲν εἶναι τέτοιοι στὰ καλά καθού-
μενα κι' οὔτε ἀναιτιολόγητα κι' οὔτε διαρκῶς μονο-
κόμματα, ἀκατάληπτοι ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς ὁμοίους
τους. "Ὅσο γιὰ τὸ «χριστιανὸ» ἀρχοντοχωριάτη του,
τὸν ἄνθρωπο αὐτὸ ποῦ εἶναι «σὰ Θεὸς» θὰ τὸν ἀνα-
γνωρίζαμε ἀληθινὰ ἂν ἄφινε ὁ συγγραφεὺς νὰ κα-
ταλάβει τὸ κοινὸ ποσοῦ συχαμένος εἶναι ὁ Θεὸς ποῦ
μιμεῖται ὁ γέρος, ὅταν βασιλεύει ὅλες του τίς πράξεις
πάνω στὸ *do ut des*, ὅταν κάνει τὸ χαφιέ γιὰ νὰ
δεῖ ποιὸς τὸν ἀγαπᾷ καὶ ποιὸς δὲν τὸν ἀγαπᾷ, κάτω
ἀπὸ τὸ διαρκὴ φόβο μὴν ἀφίσει σ' ἐκείνους ποῦ δὲν
τὸν ἀγαποῦν ἓνα βιὸς ποῦ εἶναι ἀναγκασμένος νὰ
τ' ἀφίσει, μὴν μπορῶντας νὰ τὸ πάρει μαζὺ του.
"Ὅσο γιὰ τίς ὑστερικές ἐξάρσεις τοῦ γέρου, τὴν «ἀγά-
πη» του στοὺς ἀνθρώπους ποῦ ἀπ' τὸ σβέρκο τους
ἔβγαλε τὰ ὅσα ἔβγαλε, τὴ λατρεία του πρὸς τὴ γῆ—
δηλ. τὴν παρουσίαν του—μὰ τὴν ἀλήθεια πάνε ἴσαμε
τὴ φάρσα ὅλα αὐτά.

Ναί! εἶμαστε φίλοι τοῦ Βεᾶκη. Δὲν ξαίρουμε
ἂν ἀπ' ἐδῶ καὶ μπρὸς θὰ μᾶς θεωρεῖ ὁ ἴδιος τέ-
τοιους. "Ὅμως τὸ καθῆκο μας εἶναι νὰ ποῦμε ἀπε-
ρίφραστα τὴ γνώμη μας: Παρ' ὅ,τι τοῦ εἶπαν οἱ
ψεύτικοι καὶ ἄσπονδοι «φίλοι» του, ἄς βιαστεῖ νὰ
ἀποκηρύξει αὐτὴ τὴ μετριότητα. Τοῦ φτάνει ἡ πραγ-
ματικὴ του δόξα. Κι' ἄς καταλάβει δτι δὲν ἀρκεῖ νὰ
ξαίρει κανεὶς τὴ σκηνὴ γιὰ νὰ εἶναι συγγραφεὺς με-
γάλος ὅταν συμβαίνει νὰ εἶναι μέγας ἠθοποιός.